

CBE, Postbus 80125, 3508 TC Utrecht

College van Beroep voor de Examens
ex artikel 7.60 van de Wet op het hoger
onderwijs en wetenschappelijk onderzoek

UITSPRAAK

Bezoekadres
Heidelberglaan 8, Utrecht

Ons kenmerk	CBE/K 15 08 009
Telefoon	030 253 30 75
Fax	030 253 77 70
E-mail	cbe.jz@uu.nl
Website	www.uu.nl
Datum	14 oktober 2015
Onderwerp	Beroep [appellante]

Het College van beroep voor de examens aan de Universiteit Utrecht (hierna: het College) heeft de volgende uitspraak gedaan op het beroep van:

[appellante], te Amersfoort, appellante,

tegen

de toelatingscommissie School of Pharmacy, verweerster.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellante heeft op 5 augustus 2015 voorlopig beroep ingesteld tegen het besluit van 1 juli 2015 haar niet toe te laten tot de master Farmacie. Op 17 augustus 2015 heeft zij de nadere gronden ingediend.

Er is geen minnelijke schikking bereikt en op 14 september 2015 ontving het College het verweerschrift.

Het beroep is ter openbare zitting van het College behandeld op 6 oktober 2015, waar appellante in persoon is verschenen, vergezeld van [haar raadsman]. Verweerster is vertegenwoordigd door [de voorzitter] en [de secretaris].

II. Motivering

Bij brief van 1 juli 2015 heeft verweerster het verzoek van appellante om toelating tot het masterprogramma Farmacie afgewezen.

Appellante heeft samengevat, het volgende aangevoerd.

Appellante heeft in haar motivatiebrief uiteengezet waardoor zij studievertraging heeft opgelopen. Dat deze bijzondere omstandigheden niet bij de toelatingscommissie bekend waren, maakt niet dat de studieduur daarom niet verklaard kan worden. Aangezien de studieduur te verklaren is door de bijzondere omstandigheden en niet volgt uit de zwaarte van de opleiding, betekent dat niet gesteld kan worden dat appellante de als zwaarder ervaren masteropleiding niet zou kunnen volgen.

Door appellante om redenen van een te lange studieduur uit te sluiten van de masteropleiding gaat verweerster voorbij aan het uitgangspunt van de wet Kwaliteit in verscheidenheid, dat er een mogelijkheid dient te zijn om een masteropleiding te volgen. Tevens zal deze afwijzingsgrond bij toekomstige toelatingsverzoeken worden aangevoerd, met als gevolg dat appellante nooit deze master zal kunnen volgen.

De argumenten die verweerster aanvoert ter onderbouwing van haar stelling dat appellante onvoldoende beschikt over zelfreflecterend vermogen houden geen stand. Appellante heeft aangegeven hoe haar bachelorstudie is verlopen, maar schrijft dat niet uitsluitend toe aan externe factoren, waaronder fraude. Zij begrijpt dat fraude niet juist is, maar heeft een andere mening dan verweerster over dit onderwerp.

Het feit dat appellante niet is ingegaan op de afwijzingsgronden van haar toelatingsverzoek in juni 2014, maakt niet dat zij niet beschikt over zelfreflecterend vermogen.

Door verweerster is het volgende naar voren gebracht.

In de OER voor de master Farmacie 2015-2016 worden de duur van de vooropleiding en het GPA expliciet genoemd als belangrijke gegevens bij het vaststellen van het talent van de student. Het uitgangspunt, zoals ook verwoord in de Nadere Toelichting op de Richtlijn Onderwijs, is daarbij dat beoordeeld moet worden in hoeverre de student in staat wordt geacht de eindtermen van de masteropleiding binnen de gestelde tijd (nominale studieduur) af te ronden. De toelatingscommissie is van mening dat een duur van meer dan 11 jaar voor een nominale studieduur van 3 jaar extreem lang is. Zij wijst er hierbij op dat appellante nog steeds haar bachelor Farmacie niet heeft afgerond. De toelatingscommissie stelt vast dat appellante in geen enkel jaar heeft voldaan aan de normen die op dit moment als minimaal worden gezien voor studiesucces in de bachelor. In haar eerste jaar heeft appellante slechts 21 studiepunten behaald en in jaar 2 slechts 18 studiepunten. De norm voor het huidige bindend studieadvies (BSA) bedraagt 45 EC. Hoewel het bindend studieadvies nog niet van kracht was toen appellante met de studie startte, heeft de opleiding haar diverse keren dringend geadviseerd te stoppen met haar studie. Dat appellante hier geen gehoor aan heeft gegeven, is haar eigen keuze, maar geen reden om haar toe te laten tot de master Farmacie. Ook persoonlijke omstandigheden kunnen nooit een grond zijn om toelating tot de master af te dwingen.

De minister geeft inderdaad aan dat de student met een bachelordiploma een masteropleiding moet kunnen volgen, maar nergens is vastgelegd dat het hierbij moet gaan om de masteropleiding die de student verkiest. De toelatingscommissie wijst er in dit kader op dat studenten met een bachelor Farmacie ook kunnen instromen in andere masteropleidingen binnen de *'Life Sciences'*, zowel aan de Universiteit Utrecht als daarbuiten. Appellante heeft niet aangetoond dat zij voor geen enkele masteropleiding in Nederland wordt toegelaten. In de wet is de volgende interventiemogelijkheid door de minister vastgelegd: "Indien afgestudeerden van een bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs zich niet kunnen of dreigen te kunnen inschrijven bij een masteropleiding binnen het wetenschappelijk onderwijs, kan de minister een of meer instellingsbesturen van universiteiten verplichten een of meer masteropleidingen aan te wijzen waaraan bedoelde afgestudeerden zich kunnen inschrijven".

Aangezien de minister zich tot op heden niet genoodzaakt heeft gezien om van deze in de wet vastgelegde interventiemogelijkheid gebruik te maken, ziet de selectiecommissie zich eveneens niet genoodzaakt om appellante tot de master Farmacie aan de Universiteit Utrecht toe te laten.

Hoewel de afwezigheid van voldoende reflecterend vermogen in het geval van appellante slechts een secundaire reden is om haar af te wijzen, is de toelatingscommissie niettemin van mening dat dit een belangrijk punt is. Zoals in de afwijzingsbrief is aangegeven, heeft de commissie zich hierbij niet alleen op de brief gebaseerd, maar ook op het gesprek op 19 juni 2015 waar hierover verder van gedachten is gewisseld. Tijdens dit gesprek heeft de toelatingscommissie moeten constateren dat appellante op geen enkele wijze zelf verantwoordelijkheid neemt voor haar eigen handelen en (een deel van) haar studievertraging.

Op basis van het dossier is er gereede twijfel dat appellante het diploma gaat halen (binnen een redelijke termijn) en heeft de toelatingscommissie haar afgewezen.

Het College overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht het volgende.

De WHW vermeldt in artikel 7.30b en e het volgende over toelatingseisen masteropleidingen:
Artikel 7.30b. Toelatingseisen masteropleidingen

1. *Voor de inschrijving voor een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs of voor een masteropleiding in het hoger beroepsonderwijs geldt als toelatingseis:*
 - a. *het bezit van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs; of*
 - b. *het bezit van kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een graad Bachelor in het wetenschappelijk onderwijs onderscheidenlijk een graad Bachelor in het hoger beroepsonderwijs.*
2. *Het instellingsbestuur kan naast de eisen, bedoeld in het eerste lid, kwalitatieve toelatingseisen vaststellen. Deze eisen worden opgenomen in de onderwijs- en examenregeling.*
3. *Het instellingsbestuur laat degenen die aan de gestelde eisen voldoen toe tot een masteropleiding. Indien het instellingsbestuur een maximum aantal voor de opleiding in te schrijven personen heeft vastgesteld, geldt als extra toelatingseis dat dit aantal door de toelating niet wordt overschreden.*
4. *Het instellingsbestuur maakt tijdig de procedure bekend op grond waarvan de toelating zal plaatsvinden ingeval het aantal aspirant-studenten voor een masteropleiding het maximumaantal, bedoeld in het derde lid, zou overschrijden. Het instellingsbestuur stelt daartoe een reglement vast.*
5. *Indien er sprake is van kwalitatieve toelatingseisen van studenten bedraagt het aantal soorten daarvan ten minste twee.*
6. *Indien afgestudeerden van een bacheloropleiding in het wetenschappelijk onderwijs zich niet kunnen of dreigen te kunnen inschrijven bij een masteropleiding in het wetenschappelijk onderwijs, kan Onze minister een of meer instellingsbesturen van universiteiten verplichten een of meer masteropleidingen aan te wijzen waaraan bedoelde afgestudeerden zich kunnen inschrijven.*

In artikel 2.1 van de OER zijn de toelatingseisen van de masteropleiding Farmacie opgenomen.

art. 2.1 Toelatingseisen opleiding

1. *Toelaatbaar tot de opleiding is de bezitter van een Nederlands of een buitenlands diploma die beschikt over kennis, inzicht en vaardigheden op het niveau van een universitair bachelordiploma en die aantoonbaar te beschikken over de volgende specifieke kennis, inzicht en vaardigheden:*
 - a. *kennis op het gebied van farmacie op het niveau van de major farmacie van ten hoogste 135 studiepunten van de Universiteit Utrecht;*
 - b. *inzicht in de farmacie op het niveau van de major farmacie van ten hoogste 135 studiepunten van de Universiteit Utrecht;*
 - c. *vaardigheden op het gebied van de farmacie op het niveau van de major farmacie van ten hoogste 135 studiepunten van de Universiteit Utrecht.*
2. *Selectie van studenten geschiedt op basis van een oordeel over de volgende kerncompetenties van belangstellenden:*
 - a. *motivatie en talent (mede op basis van GPA en studievoortgang);*
 - b. *niveau van de relevante kennis en van de beheersing van methoden & technieken uit het betreffende vakgebied;*
 - c. *algemeen academisch denk- en werkniveau;*
 - d. *beheersing van de Nederlandse taal in woord en geschrift.*

Aan de hand hiervan wordt bevestigd of betrokkene in staat is om het masterprogramma met goed gevolg af te ronden binnen de nominale duur.

De OER vermeldt in artikel 2.3 de toelatingsprocedure. Deze luidt als volgt:

art. 2.3 Toelatingsprocedure

1. *De toelating tot de opleiding en het masterprogramma is opgedragen aan de toelatingscommissie van de opleiding.*
2. *Met het oog op de toelating tot de opleiding stelt de toelatingscommissie een onderzoek in naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de kandidaat. In aanvulling op schriftelijke bewijzen van de gevolgde opleiding(en) kan de commissie bepaalde kennis, inzicht en vaardigheden laten toetsen door deskundigen in of buiten de universiteit.*
3. *Met het oog op de toelating tot een programma van de opleiding onderzoekt de toelatingscommissie of de kandidaat voldoet dan wel tijdig zal voldoen aan de daarvoor in art. 2.1, eerste en tweede lid gestelde voorwaarden. De commissie oordeelt bij haar onderzoek over de in artikel 2.1, tweede lid genoemde kerncompetenties van de kandidaat, alsmede de kennis van de kandidaat van de taal waarin het onderwijs van het programma wordt verzorgd. Op basis hiervan komt de toelatingscommissie tot een oordeel over de geschiktheid van de kandidaat om met voldoende inspanning binnen de daarvoor gestelde tijd de eindkwalificaties van het masterprogramma te kunnen behalen.*
4. *Het toelatingsonderzoek vindt tweemaal per jaar plaats.*
5. *Een verzoek te worden toegelaten tot de opleiding en een bepaald programma wordt voor 1 juni (voor het masterprogramma dat per 1 september van start gaat) resp. voor 15 oktober (voor het masterprogramma dat per 1 februari van start gaat) ingediend bij de toelatingscommissie.*
In bijzondere gevallen kan de toelatingscommissie een na deze sluitingsdata ingediend verzoek in behandeling nemen.

6. *De toelatingscommissie beslist binnen een termijn van drie weken vanaf het moment dat het dossier compleet binnen is. De toelating wordt verleend onder de voorwaarde dat de kandidaat uiterlijk op de desbetreffende begindatum van de opleiding zal voldoen aan de in art. 2.1 bedoelde eisen t.a.v. kennis en vaardigheden, zoals die blijken uit getuigschriften van door hem gevolgde opleidingen.*
7. *De kandidaat ontvangt een schriftelijk bewijsstuk van de toelatings- c.q. afwijzingsbeslissing tot de opleiding en een bepaald programma. Hierin wordt gewezen op de beroepsmogelijkheid bij het College van Beroep voor de Examens.*

Verweerster heeft met bovengenoemde artikelen in de OER uitvoering gegeven aan lid 2 en 4 van artikel 7.30b van de WHW. Niet ter discussie staat dat partijen conform de toelatingsprocedure hebben gehandeld. Evenmin staat ter discussie dat appellante op grond van artikel 2.1 lid 1 van de OER op dit moment nog niet toelaatbaar is tot de master Farmacie, aangezien zij nog één onderdeel van de bachelor niet heeft behaald. Niettemin behandelt het College het door appellante ingestelde beroep, aangezien de afwijzing door verweerster niet berust op het nog niet behaald hebben van de bachelor maar op het, ook na het behalen van het bachelordiploma, niet voldoen aan de selectiecriteria vermeld in artikel 2.1 lid 2 van de OER.

Appellante is afgewezen omdat verweerster van oordeel is dat de studieduur in de bacheloropleiding te lang en het GPA te laag is om tot toelating over te gaan. Deze selectiecriteria staat genoemd in artikel 2.1 lid 2 sub a van de OER. Daarnaast speelt voor verweerster een rol dat appellante in haar ogen niet beschikt over voldoende reflecterend vermogen.

Naar het oordeel van het College heeft verweerster voldoende inzichtelijk gemaakt dat zij het toelatingsverzoek van appellante heeft afgewezen vanwege het niet voldoen aan het toelatingcriterium van voldoende motivatie en talent. Evenals verweerster is het College van oordeel dat (meer dan) 11 jaar doen over een studie van nominaal drie jaar voldoende reden is om het toelatingsverzoek af te wijzen. Het College twijfelt niet aan het feit dat persoonlijke omstandigheden een rol hebben gespeeld, maar deze kunnen niet de enige verklaring zijn voor de lange studieduur.

Het College volgt appellante niet in haar stelling dat de wet Kwaliteit in verscheidenheid bepaalt dat zij deze door haar gewenste master moet kunnen volgen. Zoals verweerster onweersproken heeft aangegeven heeft appellante met een bachelordiploma Farmacie toegang tot diverse masteropleidingen, zowel aan de Universiteit Utrecht als andere universiteiten.

Alles afwegende is het College van mening dat verweerster in redelijkheid tot het bestreden besluit heeft kunnen komen. Het College is zich bewust van de gevolgen die dit voor appellante heeft, maar acht van belang dat de opleiding na de toelating geen mogelijkheden ter beschikking staan om appellante te weerhouden de opleiding te blijven volgen.

III. Uitspraak

Het College,

- I. Verklaart het beroep van appellante ongegrond.
- II. Bepaalt dat deze uitspraak in afschrift wordt verzonden aan partijen, aan het College van Bestuur van de Universiteit Utrecht, aan het bestuur van de faculteit Bètawetenschappen verkrijgbaar wordt gesteld voor belangstellenden.

Aldus vastgesteld te Utrecht op 6 oktober 2015 door prof. mr. A.W. Jongbloed, voorzitter, R. van der Dong, dr.mr. F.W. Lantink, prof. dr. H. Middelkoop en dr. C. Pafort-Overduin, leden, in tegenwoordigheid van M.W. Batteljee LLB, secretaris, en bekend gemaakt op 14 oktober 2015.

Was getekend,

M.W. Batteljee LLB,
secretaris

prof.mr. A.W. Jongbloed,
voorzitter

Ingevolge de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek kan door belanghebbenden tegen deze uitspraak beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag (www.cbho.nl). Het beroep dient te worden ingesteld binnen zes weken, welke termijn aanvangt met de dag na die waarop de uitspraak is verzonden, onder vermelding van uw adres, telefoonnummer en mailadres. Aan het instellen van een beroep zijn kosten verbonden.